

Sygn. akt IC 1172/15

Dnia 19 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krupa

Protokolant: sekr. sąd. Renata Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016r. w Nowym Sączu na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko Gminie Ł.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Przyznaje ze środków Skarbu Państwa radcy prawnej L. S. z Kancelarii Radcy Prawnego ul. M.B. B. 11A, (...)-(...) L. wynagrodzenie w kwocie 4428,00 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) w tym kwota podatku VAT 828,00 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego świadczonego powodowi z urzędu.

III. Nie obciąża powoda kosztami procesu.

SSO Zbigniew Krupa

Sygn. akt I C 1172/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 kwietnia 2016 roku

W ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu, J. W. wniósł o zasądzenie od Gminy Ł. kwoty 100.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że na dochodzoną kwotę składa się 50.000 zł tytułem odszkodowania za szkody na mieniu oraz 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W podstawie faktycznej swoich żądań podał, że strona pozwana do dnia 31 stycznia 1996 r. była właścicielem działki ewidencyjnej nr (...) o powierzchni 0.29 ha, położonej w Ł.. Przedmiotowa nieruchomość zabudowana była budynkiem biurowo – garażowo - usługowym, murowanym, 1 - kondygnacyjnym o powierzchni użytkowej 320 m² oraz murowanym budynkiem portierni. Powód do dnia 31 stycznia 1996 r. był użytkownikiem wieczystym tej nieruchomości i właścicielem opisanych budynków. Działka ewidencyjna nr (...) podzielona była na działki nr (...). W dniu 31 stycznia 1996 r. na mocy aktu notarialnego Rep. A numer 540/96, - umowy sprzedaży, zrzeczenia się prawa i umowy darowizny, powód nabył od Gminy Ł. prawo własności działki nr (...) o powierzchni 0,10 ha oraz zrzekł się prawa użytkowania wieczystego działki nr (...) o powierzchni 0.19 ha i darował na rzecz Gminy Ł. prawo własności murowanego budynku portierni na tejże działce. Powód podał, iż od daty zawarcia wspomnianego aktu notarialnego strona pozwana rozpoczęła podejmowanie czynności które doprowadziły do powstania szkody majątkowej i krzywdy u niego. Skutkiem czynności strony pozwanej w postaci nawożenia kamieni, prowadzenia prac ciężkim sprzętem przez sprowadzone „Wojsko”, był brak możliwości korzystania przez powoda z nabytej nieruchomości. Następnie strona pozwana na sąsiedniej

działce rozpoczęła budowę budynku gimnazjum. W trakcie tej inwestycji strona pozwana „usypała hałdy ziemi”, które ograniczały, a nawet uniemożliwiały powodowi korzystanie z jego nieruchomości. Po zakończeniu budowy obiektu gimnazjum, strona pozwana bezprawnie zasypała studzienkę kanalizacyjną i odpływ od jego budynku co w konsekwencji doprowadziło do podtopień i zagrzybienia budynku. Następnie strona pozwana postawiła także płot o wysokości 4 metrów uniemożliwiając powodowi dojazd do jego budynku i odcięła powodowi energię elektryczną. Powód wskazał również, iż wielokrotnie bezpodstawnie bywał oskarżany o kradzież rzeczy stanowiącej własność strony pozwanej w konsekwencji czego w jego miejscu zamieszkania były interwencje Policji. Zdaniem powoda strona pozwana wykonała wspomniane czynności w sposób bezprawny i były one porównywalne do nękania. Działania strony pozwanej zmierzały do tego aby J. W. nie mógł korzystać ze swojej nieruchomości, by jego działka straciła atrakcyjność i możliwość mieszkania na niej oraz prowadzenia działalności gospodarczej w postaci warsztatu ślusarskiego. Powód wielokrotnie musiał uciekać ze swojej nieruchomości znajdując schronienie w swoim domu rodzinnym. W jego ocenie, bezprawne działania strony pozwanej doprowadziły do tego, że zmuszony był zbyć działkę ewidencyjną nr (...) i to za cenę wielokrotnie niższą niż przedstawiała ona rzeczywistą wartość rynkową. Powód podkreślił, że szkoda materialna obejmuje również straty oraz utracone korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono, np. mógłby prowadzić działalność gospodarczą na działce ewidencyjnej nr (...) która generowałaby zyski. Co się zaś tyczy żądania zadośćuczynienia to upatrywał bezprawności w zachowaniu strony pozwanej, polegającym na podejmowaniu szeregu bezprawnych czynności, sprzecznych z zasadami współżycia społecznego, które w konsekwencji doprowadziły do tego że zmuszony był on zbyć działkę ewidencyjną nr (...) cenę wielokrotnie niższą niż przedstawiała ona rzeczywistą wartość rynkową. Stan bezprawności utrzymywał się kilka lat, tj. od 1996 r. do momentu zbycia przez powoda przedmiotowej nieruchomości. Działania podejmowane przez stronę pozwaną spowodowały powstanie u powoda uszczerbku na zdrowiu w postaci rozstroju zdrowia psychicznego. Żył on bowiem w stresie i niepewności co wydarzy się nazajutrz. Obawiał się każdego następnego dnia, czy będzie w stanie bronić swego majątku przeciwstawić się władczyim działaniom przedstawicieli Gminy Ł.. Nieustanny stres któremu był poddany powód spowodował, iż musiał on wielokrotnie korzystać z pomocy psychiatry, bywał w szpitalu. W pomoc powodowi, celem przeciwstawienia się bezprawnym działaniom strony pozwanej zaangażował się jego ojciec który w następstwie sytuacji wywołanej bezprawnym działaniem strony pozwanej zmarł. Śmierć ojca wywołała u powoda dotkliwe i głębokie przeżycia o charakterze niemajątkowym.

W odpowiedzi na powyższe żądania, pozwana Gmina Ł. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko, w pierwszej kolejności podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powoda, a także niewykazania przez niego zasadności oraz wysokości dochodzonych roszczeń. W dalszej kolejności pozwana przyznała, że do dnia 31 stycznia 1996 r. była właścicielem działki ewidencyjnej nr (...) o pow. 0,29 ha, położonej w Ł.. Działka ta następnie uległa podziałowi na działkę (...). Na prośbę powoda strony zawarły akt notarialny na mocy, którego powód nabył od pozwanej prawo własności działki nr (...) o pow. 0,10 ha oraz zrzekł się prawa użytkowania wieczystego działki nr (...) o pow. 0,19 ha i darował na rzecz Gminy Ł. prawo własności murowanego budynku portierni na działce. Podpisanie powyższej umowy kupna - sprzedaży w formie aktu notarialnego poprzedziły ustalenia stron w formie protokołu uzgodnień. Następnie powód zwrócił się do Rady Gminy w Ł. o sprzedaż działki nr (...), w odpowiedzi na wskazane wystąpienie powoda pozwana Gmina wyraziła swoją akceptację i przedstawiła warunki postępowania w przedmiotowej sprawie. Potem powód zwrócił się z prośbą do Wójta Gminy Ł. o dokonanie podziału działki (...) w ten sposób, aby powód mógł zakupić od Gminy część tej nieruchomości, a pozostałą część powód chciał przekazać na własność Gminy zrzekając się prawa do użytkowania wieczystego. W odpowiedzi na to, ówczesny Zarząd Gminy w Ł. przychylił się do prośby powoda i podjął stosowne uchwały. Następnie powód podjął kroki w celu dokonania podziału działki (...). W odniesieniu do dalszych twierdzeń powoda, pozwana wskazała, że są one nieprawdziwe. Gmina Ł. nie składała bowiem żadnych zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przez powoda przestępstwa kradzieży i nie nękała go za pomocą działań funkcjonariuszy Policji, bowiem nie jest zwierzchnikiem organizacyjnym Policji. Pozwana zaprzeczyła również, aby prowadziła działania uniemożliwiające korzystanie przez powoda z jego własności. Postawienie płotu otaczającego boisko było zgodne z prawem i nieruchomość ta stanowiła własność pozwanej. Poza tym, powód nie wykazał powstania szkody, jej wysokości jak i związku przyczynowego pomiędzy powstaniem szkody a bezprawną działalnością Gminy Ł. w zakresie wykonywania władzy publicznej. Powód nie podał jakie to działania Gminy Ł.

zmusiły go w ostateczności do sprzedaży działki ewidencyjnej (...). Nie przedstawił również żadnych dokumentów potwierdzających zawarcie umowy sprzedaży i nie wskazał za jaką cenę sprzedał nieruchomość, ani nie wykazał jej rażącej niższości w stosunku do obowiązujących cen na rynku nieruchomości. Poza tym pozwana podniosła, że podczas budowy Gimnazjum w Ł. własność powoda nie była naruszana i nie wyrządzono mu żadnych szkód. Powód nie przedstawił również dowodów na poparcie twierdzeń o pogorszeniu stanu zdrowia. Podsumowując pozwana podkreśliła, że nie dopuściła się jakichkolwiek naruszeń byłej własności powoda i nie wyrządziła mu żadnych szkód tak majątkowych jak i niemajątkowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do dnia 31 stycznia 1996 r. pozwana Gmina Ł. była właścicielem działki ewidencyjnej nr (...) o pow. 0,29 ha, położonej w Ł.. Przedmiotowa nieruchomość zabudowana była budynkiem biurowo - garażowo - usługowym, murowanym, 1 - kondygnacyjnym o pow. użytkowej 320 m² oraz murowanym budynkiem portierni. Powód do dnia 31 stycznia 1996 r. był użytkownikiem wieczystym ww. nieruchomości i właścicielem opisanych budynków. Działka miała charakter usługowy, gdyż teren ten zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego był przeznaczony pod obsługę rolnictwa.

Działka (...) uległa podziałowi na działkę (...).

Na prośbę powoda strony w dniu 31 stycznia 1996 r. zawarły umowę w formie aktu notarialnego - na mocy, której powód za 25.000 zł nabył od pozwanej prawo własności działki nr (...) o pow. 0,10 ha oraz zrzekł się prawa użytkowania wieczystego działki nr (...) o pow. 0,19 ha i darował na rzecz Gminy Ł. prawo własności murowanego budynku portierni na działce. Podpisanie powyższej umowy kupna - sprzedaży w formie aktu notarialnego poprzedziły ustalenia stron w formie protokołu uzgodnień z dnia 24.11.1995r.

Dowód: akt notarialny z dnia 31 stycznia 1996 r. k. 24 – 25; protokół uzgodnień z dnia 24 listopada 1995 r. k. 38 – 39.

Pismem z dnia 27 stycznia 1994 r. powód J. W. zwrócił się do Rady Gminy w Ł. o sprzedaż działki nr (...), w odpowiedzi na co pozwana Gmina Ł. pismem z dnia 18 lutego 1994 r. wyraziła swoją akceptację i przedstawiła warunki postępowania w przedmiotowej sprawie. Następnie pismami z dnia 9 lutego i 5 czerwca 1995 r. powód zwrócił się z prośbą do Wójta Gminy Ł. o dokonanie podziału działki (...) w ten sposób, aby powód mógł zakupić od Gminy część tej nieruchomości, a pozostałą część powód chciał przekazać na własność Gminy zrzekając się prawa do użytkowania wieczystego. W odpowiedzi na pismo powoda z dnia 5 czerwca 1995 r. ówczesny Zarząd Gminy w Ł. przedstawił swoje stanowisko pismem z dnia 11 lipca 1995r. w którym wskazano, że prośba powoda zostanie rozpatrzona pozytywnie.

Rada Gminy Ł. w dniu 7 lutego 1994r. podjęła uchwałę Nr (...) w sprawie sprzedaży nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Gminy Ł., a w dniu 28 kwietnia 1995 r. podjęła uchwałę Nr (...) w sprawie sprzedaży i oddania w użytkowanie wieczyste działek stanowiących mienie komunalne gminy Ł., położonych w Ł..

W dniu 19 października 1995r. Urząd Rejonowy w L. wydał decyzję o zatwierdzeniu projektu podziału działki nr (...) położonej w Ł., a wcześniej bo w dniu 28 lutego 1995 r. pomiędzy powodem J. W., a projektantem B. S. została podpisana umowa na wykonanie zmiany w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Gminy Ł..

Wnioskiem z dnia 12 października 1995 r. J. W. zwrócił się z wnioskiem do Urzędu Gminy w Ł. o wydanie decyzji zatwierdzającej podział działki (...), a w dniu 17 października 1995r. o wydanie takiej samej decyzji wystąpił Wójt Gminy Ł. załączając mapę z projektem podziału działki (...).

Dowód: pisma powoda z dnia 27 stycznia 1994 r. k. 46; pisma pozwanej z dnia 18 lutego 1994 r. k. 45; pismo powoda z dnia 9 lutego 1995 r. k. 42 -43; pismo powoda z dnia 5 czerwca 1995 r. k. 40; pismo pozwanej z dnia 11 lipca 1995 r. k. 48; uchwała Rady Gminy Ł. z dnia 7 lutego 1994 r. Nr (...)k. 44; uchwała Rady Gminy Ł. z dnia 28 kwietnia 1995r. Nr (...)k. 50; decyzja Urzędu Rejonowego w L. z dnia 19 października 1995 r. k. 47; umowy z dnia 28 lutego 1995 r na wykonanie zmiany w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Gminy Ł. k. 41; wniosek powoda

z dnia 12 października 1995 r. k. 51; wniosek pozwanej z dnia 17 października 1995r. wraz z mapą opisującą podział działki (...) k. 53 – 54.

W dacie nabycia działki przez powoda, na sąsiedniej nieruchomości na ukończeniu była budowa budynku gimnazjum. Do inwestycji tej powód nie miał zastrzeżeń i dopiero działania strony pozwanej związane z postawieniem ogrodzenia w 1996 r. wokół boiska sportowego przy szkole, zrodziły uwagi po stronie J. W.. W szczególności miał on zastrzeżenia do wysokości ogrodzenia, które sięgało 4 metrów. Strona pozwana mając to na uwadze, z realizacją ogrodzenia posunęła się w głąb swojej działki tak aby zachować większe niż wymagane odstępy od granicy działek. Przy wykonywaniu ogrodzenia dochowane zostały wymagane przez prawo procedury. Przy okazji budowy gimnazjum na terenie inwestycji i przy jego granicach czasowo, w związku z koniecznością zachowania terminu, znajdowały się nasypy ziemi. Zostały one jednak uprzątnięte w związku z zakończeniem budowy i protokół odbioru inwestycji nie zawierał zastrzeżeń w tym względzie.

J. W. nabywając nieruchomość nie miał wiedzy odnośnie tego, że ma ona charakter jedynie użytkowy i nie nadaje się do zamieszkania. Aby to zmienić koniecznym było dokonanie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego o co powód wystąpił, jednakże potem złożony wniosek wycofał z uwagi na trwającą zbyt długo – w jego ocenie – procedurę, co ostatecznie nie doprowadziło do zmiany przeznaczenia działki.

W 2006 r. powód sprzedał przedmiotową działkę za 73.000 zł i pozyskane pieniądze przekazał siostrze.

J. W. ma 57 lat i mieszka w Ś. ze swoją matką A. W., gdzie prowadzą gospodarstwo rolne o pow. 1,91 ha. Utrzymują się z renty A. W. wynoszącej ok. 650 zł, z której także opłacane jest ubezpieczenie KRUS powoda. Ojciec powoda zmarł w 2012 r. w wieku 80 lat.

Dowód: zeznania świadka W. G. od 00:12:28; zeznania świadka L. O. od 00:33:07; częściowo zeznania powoda od 00:40:32

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych do sprawy dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały przez strony podważone, nie wzbudziły także zastrzeżeń Sądu, zeznań świadków i powoda.

Zeznania świadków W. G. i L. O. Sąd podzielił w całości, gdyż były szczere, swobodne i zbieżne z zgromadzonymi w sprawie dowodami z dokumentów. Należy przy tym wskazać, że W. G. posiadała szerszą wiedzę w zakresie okoliczności istotnych dla sprawy, gdyż w okresie od 1973 r. do 2007 r. pracowała w Urzędzie Gminy w Ł. w wydziale inwestycji i zagospodarowania przestrzennego, natomiast L. O. w przedmiotowym okresie czasu była jedynie na stażu w Urzędzie Gminy w Ł., a pracuje tam na stałe od 1998 r. w wydziale ochrony środowiska. W. G. zeznała, że J. W. nabywając przedmiotową nieruchomość nie miał wiedzy, iż ma ona przeznaczenie o charakterze usługowym i nie może być zamieszkała dopóki nie zostanie zmieniony w tym zakresie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Z wnioskiem o taką zmianę powód co prawda wystąpił, jednakże w niedługim okresie wniosek cofnął w skutek czego do zmiany planu ostatecznie nie doszło. Świadek wskazywała również, iż to postawienie wysokiego ogrodzenia wywołało sprzeciw u powoda, jednakże przy realizacji tej inwestycji dochowano wszystkich wymaganych procedur, a nawet strona pozwana swoim kosztem z postawieniem ogrodzenia przesunęła się w głąb swojej działki, aby oddalić się od granicy i aby powód miał swobodniejszy dostęp do swojej nieruchomości. W. G. zeznała również, iż Gmina Ł., że czyniła przeszkód J. W. w swobodnym użytkowaniu należącej do niego nieruchomości.

W kontekście powyższego Sąd zeznania powoda uznała za wiarygodne jedynie w zakresie dotyczącym daty i okoliczności nabycia nieruchomości bowiem one były bezsporne i wynikały ze zgromadzonej dokumentacji. Nadto Sąd podzielił twierdzenia J. W. w których odnosił się do daty zbycia działki i uzyskanej ceny, a także jego obecnej sytuacji materialnej i faktu, że razem z matką utrzymują się z jej renty i prowadzonego niewielkiego gospodarstwa rolnego. Nie zasługiwały natomiast na uwzględnienie zeznania powoda w których twierdził, że Gmina Ł. uniemożliwiła mu korzystanie z nieruchomości i nękała go, czym doprowadziła do konieczności jej zbycia. Twierdzenia te były bowiem gołosłowne i nieoparte żadnymi dowodami. W osamotnieniu pozostały również słowa powoda o tym, że strona pozwana swoimi działaniami doprowadziła do podtapiania jego nieruchomości i odcięcia dopływu prądu. W

zupełności głoślowne pozostały także zeznania o składaniu przeciwko niemu zawiadomień na Policję, a także o przyczynieniu się do śmierci jego ojca.

Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychologa i biegłego psychiatry. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że zbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy jest sięganie po wiedzę specjalną. Okoliczności sprawy w zakresie twierdzeń powoda o doznanym uszczerbku na zdrowiu w skutek działań strony pozwanej, zostały dostatecznie wyjaśnione.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Z powyższego wynika, że skuteczne dochodzenie odszkodowania bądź zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę wyrządzoną czynem niedozwolonym innej osoby wymaga w procesie cywilnym wykazania przez powoda (art. 6 k.c.). jednoczesnego spełnienia trzech przesłanek: winy sprawcy - w odniesieniu do pozwanej Gminy, będącej jednostką samorządu terytorialnego rozumianej jako niezgodność z prawem jej działania, równoznaczna z bezprawnością, szkody (bądź wystąpienia krzywdy jako szkody o charakterze niemajątkowym) oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi. Brak wystąpienia choćby jednej z tych przesłanek wyklucza możliwość skutecznego dochodzenia odszkodowania lub zadośćuczynienia.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że powód nie wykazał, aby działania Gminy Ł. związane z budową gimnazjum, a zwłaszcza te dotyczące postawienia ogrodzenia miały charakter bezprawny. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że strona pozwana dochowała wszystkich wymaganych procedur, a w swoich działaniach nawet swoim kosztem przesunęła się z ogrodzeniem w głąb własnej działki, aby powód miał swobodny dostęp do swojej własności. Powód nie wykazał również, aby działania Gminy przekraczały należący do niej obszar i aby to w skutek jej działań dochodziło u niego do podtopień i pozbawienia energii elektrycznej. Nie zostało także udowodnione, aby spokojne korzystanie z nieruchomości powoda było ograniczane przez działania osób za które strona pozwana odpowiadała. Co się zaś tyczy niemożności zamieszkania w przedmiotowej nieruchomości to wynikała ona z przeznaczenia terenu określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Działka J. W. miała charakter usługowy już w momencie jej nabycia, dlatego ograniczeń z tym związanych z pewnością nie można rozpatrywać w kategorii bezprawnych działań Gminy uniemożliwiających powodowi swobodne korzystanie z jego własności. Co istotne powód po nabyciu działki zdał sobie sprawę z konieczności dokonania zmian z miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i ze stosownym wnioskiem wystąpił, jednakże ostatecznie cofnął go w skutek czego do zmiany planu nie doszło. Powód nie wykazał także, aby procedowanie Gminy związane ze złożonym przez niego wnioskiem było nieprawidłowe i aby miało wpływ na jego cofnięcie. Nieudowodnione zostało także, aby wykorzystywanie nieruchomości na cele gospodarcze było powodowi ograniczane. W sprawie nie przedstawiono także dowodów na to, że strona pozwana składała zawiadomienia przeciwko powodowi oraz, że to działania Gminy Ł. – chociażby pośrednio – doprowadziły do śmierci ojca powoda.

Powód wskazywał, że niemożność zamieszkania w przedmiotowej nieruchomości i późniejsza jej sprzedaż oraz śmierć ojca były dla niego trudnymi przeżyciami, jednakże w ocenie Sądu w żaden sposób nie wykazał on aby krzywda, którą odczuwa miała związek z działaniami Gminy Ł.. Również twierdzenia o wielokrotnym korzystaniu z pomocy psychiatry i przebywaniu w szpitalu pozostały bez potwierdzenia. Zresztą w ocenie Sądu subiektywne przekonanie powoda o krzywdzie ma swoje źródło w momencie nabycia przedmiotowej nieruchomości z zamiarem zamieszkania w niej, podczas gdy jej przeznaczenie było zupełnie inne. Ostatecznie nie mogąc zrealizować swoich pierwotnych zamiarów zdecydował się ją zbyć, jednakże w żadnym razie nie zostało wykazane, aby nastąpiło to na skutek działań strony

pozwanej. Powód nie wykazał również, aby cena jaką uzyskał za działkę tj. 73.000 zł była zaniżona w stosunku do jej wartości rynkowej.

Podsumowując, należy w ocenie Sądu stwierdzić, że powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanej Gminy Ł., dlatego też powództwo podlegało oddaleniu.

Powód był zwolniony od kosztów sądowych (k. 10) i był reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego.

Strona pozwana była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika z wyboru.

Na podstawie art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 t.j. ze zm.) w zw. z § 6 pkt 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. poz. 163, nr. 1349 ze zm.) Sąd przyznał ze środków Skarbu Państwa radcy prawnemu L. S. wynagrodzenie w kwocie 4.428 zł brutto, tytułem kosztów zastępstwa procesowego świadczonego powodowi w urzędzie.

Odstępując od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór, Sąd w oparciu o art. 102 k.p.c. nie obciążył powoda kosztami procesu. Sąd miał w tym względzie na uwadze całokształt okoliczności sprawy na który złożyła się sytuacja osobista i dochodowa powoda (co uzasadniało jego uprzednie zwolnienie od kosztów), a także jego silne subiektywne przekonanie o zasadności dochodzonego roszczenia.